

[Hans Nielsen.]

er saadant noget Svineri, siger jeg rent ud, som dette, der maa oprøre alle, og særlig maa oprøre Arbejderklassen. Thi det er selvfølgelig ikke den eneste, der handler paa den Maade. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der taler om de to Verdener, vil underhaanden godt kunne faa Oplysning om, at en Forretning, der har tjent 14 Mill. Kr. paa eet Aar, er endt paa den Maade, at Staten skal betale henimod 1 Mill. Kr. for at dække senere Transaktioner i dette Selskab.

Det er den Verden, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skulde vende sig imod i Stedet for altid at vende sig mod Arbejderklassen her i Landet, som han gør ude paa sine Møder. Det bedrøver mig, naar jeg læser en gammel Venstreavis og ser, det ærede Medlem er optraadt paa Møderne og har talt om Organisationstyranni, om Arbejdernes Dumhed og Uforstand til at fastholde de Lønninger, de har, o. s. v., naar jeg ved, at andre Steder ødsles der over alle Grænser med Pengene, der ødsles ganske vanvittigt med Pengene. Den Samfundsklasse, det ærede Medlem repræsenterer, bestaar ikke udelukkende af Godsejere, den bestaar ogsaa af Bønder, som i mange Tilfælde ikke har mere end, at de kan faa det til at dreje rundt og kan faa nogle faa Skillinger tilovers til deres Børn, naar de skal sættes i Vej. Hvorfor vender Føreren for denne Samfundsklasse altid sin haarde Haand nedad mod Arbejderne, mod dem, som har de smaa Lønninger og lever i Fattigdom? Det har dog været helt anderledes i fordums Tid. Jeg staa med en Udskrift, jeg tog forleden Dag af Rigsdagstidende af en Tale, der blev holdt i 1888 af en Venstremand, som stod det ærede Medlems Fader meget nær. Naar jeg læser denne Tale, som drejer sig om de fattige og om Understøttelse til de fattige, og jeg lægger den ved Siden af den Tale, det ærede Medlem Hr. Krag holdt forleden Dag, siger jeg: Hvilken Forandring er der ikke foregaaet med Venstre i den Tid? Det er jo et helt andet Syn, man har paa Smaafolk og Understøttelser, end man havde i 1887. Jeg vil derfor ved denne Lejlighed sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at nu skulde det ærede Medlem tage denne Legende om de to Verdener ud af Lirekassen til Sommer, naar han rejser ud til Møder ude paa Landet, for den passer slet ikke, den har ikke noget med Virkeligheden at bestille, det ærede Medlem maa forstaa, at han maa dele Menneskene

paa en helt anden Maade, end han har gjort.

Madsen-Mygdal: Nu har vi hørt det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen prøve paa at synge sin snart ikke helt ukendte Lovsang over Regeringens store og gode Handlinger, jeg siger udtrykkeligt prøve paa det, for det forekommer mig, at det kneb forfærdeligt for det ærede Medlem at svinge sig op til de Højder, som Situationen dog egentlig udkræver; det var tydeligt for os alle, at der ikke var den Klang i Trompeten, som der plejer at være, det var, ligesom der var lidt Skyer paa det ærede Medlems Himmel. Men saa længe Regeringens Sol straalere, synes det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen alligevel, at det er gode Dage, vi har, og han fandt ogsaa Ord, selv om det kneb, til at udtrykke sin Tilfredshed og dybtfølte Taknemmelighed overfor den nuværende Regering.

Jeg forstaaer meget godt den store Taknemmelighed fra det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Side. For er der nogen, der har Grund til at være taknemmelig overfor denne Regering — det er maaske ikke ret mange, der har det —, maa det i Sandhed være det ærede Medlem. Jeg minder om, at da vi her i Tinget for godt et Aar siden vekslede nogle Bemærkninger om Forholdene i Afviklingskassen i Forbindelse med Departementschef Dalhoffs ret umotiverede Fjernelse fra Formandspladsen, forsikrede den højtærede Statsminister i Anledning af et Spørgsmaal om, hvem Regeringen paatænkte at udnævne til Formand, at det fremdeles var hans og Socialdemokratiets Opfattelse, at denne Post ikke kunde besættes med en Rigsdagsmand, og Statsministeren bekræftede, at det her drejede sig om et overmaade vigtigt Princip, som i hvert Fald Socialdemokratiet ikke kunde gaa med til at rokke.

Ikke saa snart var Rigsdagen hjemsendt, saa blev alligevel en Rigsdagsmand udnævnt til Formand. Og hvem var denne Rigsdagsmand? Ja, det var saamænd det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som vi nu har hørt tale og takke for, jeg ved ikke hvilken Gang, og det har han ogsaa Grund til, for jeg haaber, at han ved denne Udnævnelse og andre er blevet løftet op i den rigtige Verden af de to Verdener, han nu saa malende beskrev for os,

Man kan sætte sig ind i, hvilken umaadelig Overvindelse det maa have været for Statsministeren ikke blot at lade